

[Niels Højland]

ber vi, at denne debat kan medføre, at vi kan få en saglig diskussion og få tingene belyst, så det går op for alle, hvor store problemer det danske fiskerierhverv og følgeindustrien har.

En fisker sagde forleden: Vi ønsker ikke herude at komme til bare at skulle leve af at sælge små stenmænd til tyskere og andre turister, vi vil gerne drive vort erhverv på hæderlig vis. Jeg håber, vi kan få en saglig debat om det.

Det er heller ikke nemt for fiskerne at forstå, at vi har en næsten 100 pct. effektiv fiskerikontrol. Vi har faktisk den mest effektive fiskerikontrol i hele EF, og så er det svært at forstå, at der skal ansættes 10 eller 12 mere inden for kontrollen. Der var også en fisker, der ringede til mig i går og sagde, at det lød helt ufatteligt, at der nu skulle ansættes 10 eller 12 mere inden for Fiskerikontrollen. Jeg kunne heller ikke forstå det, men fiskeriministeren kan vel forklare i dag, hvorfor vi skal have 12 mere ansat inden for Fiskerikontrollen. Det tror jeg vi får en saglig forklaring på.

Besvarelse

Fiskeriministeren (Bjørn Westh):

Først vil jeg sige, at de 12, der skal ansættes, ansættes til at lave det arbejde med import af fisk fra tredjelande, som hr. Niels Højland meget har efterlyst i Folketinget, og derfor skulle hr. Niels Højland vel være en af de første til at støtte, at de bliver ansat.

Dernæst vil jeg sige, at noget af mismodet kunne hr. Niels Højland være med til at fjerne, hvis Fremskridtspartiet ville stemme for de aktstykker, der er i Finansudvalget til fordel for fiskerierhvervet, for dér stemmer Fremskridtspartiet jo imod.

Men jeg vil gerne besvare forespørgslen ved at sige noget dels om EF's fiskeripolitik og dels om den nationale fiskeripolitik.

Tilrettelæggelse af EF's fiskeripolitik og den nationale fiskeriforvaltning tager dels udgangspunkt i de fangstmuligheder, der er til rådighed for Fællesskabet, dels i de krav, der er om, at de mangfoldige typer fiskerier skal udøves i indbyrdes balance og i respekt for ressource- og miljøsyn med henblik på at opnå et økonomisk optimalt udbytte.

I perioden siden 1983, hvor fiskeripolitikken blev etableret, er der løbende sket en udvikling af fiskeriforvaltningen i Fællesskabet og nationalt. Det står klart, at vi af hensyn til fiskebe-

standene og til den enkelte fisker er forpligtet til at sikre en forsvarlig fiskeriregulering. Samtidig er det klart, at reglerne for fiskeriet bør udformes på en sådan måde, at fiskerne kan se en mening med dem. Det stiller krav til reglerens udformning, men også til erhvervets forståelse for de hensyn, jeg lige har omtalt.

Opgaven med disse problemer er vanskeliggjort af, at kvoterne for en række vigtige bestande desværre er faldet drastisk gennem de seneste år. I 1993 er der endvidere sket det meget beklagelige, at priserne på fiskeprodukter har været vigende. Det gælder både konsumfiskeriet og industrifiskeriet, så den generelle afmatning rammer altså også hele fiskerierhvervet.

Der findes desværre hverken enkle eller hurtige løsninger på problemet med reduktion af vigtige fiskebestande, og EF har derfor søgt at angribe problemerne over en bred front. Ved revisionen af EF's fiskeripolitik vedtog Rådet, bl.a. efter dansk ønske, at man skal skabe en større fleksibilitet i fiskeriet og begrænse udsmid af fisk, samtidig med at Rådet på mødet i december bekræftede ønsket om den relative stabilitet, der er rygraden i kvotesystemet.

Rådet har som midler for at opnå de opstillede mål for det første peget på flerårskvoter, som skal begrænse antallet af fiskestop og dermed udsmid af fisk, der ikke må ilandbringes, for det andet på udvikling af selektivfiskerier og for det tredje flerartskvoter, som skal forbedre mulighederne for at ilandbringe blandede fangster.

Fællesskabet har endvidere inden for det seneste år iværksat en desværre nødvendig reduktion af fiskerflåden. Da Danmark allerede nu har gennemført en betydelig reduktion af fiskerflåden, er vi her på forkant i forhold til de lande, der nu mødes af EF med et krav om kraftige flådereduktioner. Danmark har imidlertid fortsat en egeninteresse i, at flåden reduceres yderligere, således at der kan ske en forbedring af rentabiliteten i fiskeriet for dem, der bliver tilbage. Det skal i den forbindelse understreges, at de danske fangstkvoter ikke er afhængige af fiskerflådens størrelse.

De vigtigste opgaver fremover er følgende: Bevaringspolitikken skal videreudvikles, flerårs- og flerartskvoter skal søges gennemført og selektive fiskerier udvikles, der skal etableres en mere effektiv og ensartet kontrolordning i